

i hvert fald på den måde får ryddet nogenlunde anstændigt op efter sig.

Vi er i Fremskridtspartiet som sagt positive over for forslaget, og vi glæder os til det fortsatte formentlig ganske grundige udvalgsarbejde.

Jann Sjørnsen (KRF):

Som de fleste ordførere har tilkendegivet her i dag, så er vi i lighed med disse positivt indstillede over for det lovforslag, som regeringen her har fremsat på baggrund af et særdeles grundigt udvalgsarbejde.

Vi kan i det store og hele tilslutte os forslaget, ikke mindst fordi vi mener, at regeringen har ramt en meget god balance mellem den enkeltes retssikkerhed og muligheden for politiet for at føre en effektiv efterforskning.

Jeg kan derfor begrænse mig til at sige, at når man så ser på høringssvarene, er der enkelte elementer, som også bliver fremdraget her fra forskellig side, som jeg også mener, at det er værd at tage fat på i det efterfølgende udvalgsarbejde.

I lighed med tidligere ordførere vil også jeg understrege, at specielt de bidrag, der går på, at ressourcetildelingen til politiet ikke følger med, når opgaverne måske bliver vanskeliggjort med nogle af de bestemmelser, som bliver indført med denne nye lovgivning for at øge retssikkerheden, er værd at tage fat på, også selv om ressourcespørgsmålet også må tages op i en anden sammenhæng, hvis der virkelig skal ske noget på det område.

Med disse få bemærkninger vil jeg tilsige en positiv udvalgsbehandling fra Kristeligt Folkepartis side.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Også her vil jeg gerne takke ordførerne for en positiv modtagelse af et stort og grundigt forberedt lovforslag, hvilket også flere ordførere har påpeget og ikke mindst hr. Aage Frandsen, som benyttede lejligheden til ligesom at opsummere, hvordan virkeligheden er i lov kvaliteten og lovtilblivelsen herinde efter den megen debat, der har været om det spørgsmål.

Der er altså meget af den større lovgivning, som forelægges for Folketinget, der har været grundigt forberedt igennem flere år i stående udvalg. Dette lovforslag her er et udtryk for, at det bestræber vi os i hvert fald i høj grad på inden for Justitsministeriets område.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at sige, at når vi i Danmark har et så tillidsfuldt forhold, som jeg oplever det, mellem befolkningen og politiet, så tror jeg, at det i høj grad også hænger sammen med, at politiet altid ved, hvornår de holder sig inden for lovgivningsmæssige rammer, og befolkningen kender de magtbeføjelser, som politiet har til at retshåndhæve efter gældende regler.

Når vi nu udfylder et område, som ikke har været reguleret, er det jo ikke, fordi der hos mig og i regeringen er et behov for at stramme op i forhold til politiets efterforskningsmetoder. Nej, så er det simpelt hen for at lave en regulering, som i dag stort set svarer til god praksis for de efterforskningsmetoder, som politiet anvender. Derfor er den nye regulering, forslag om fotoforevisning, konfrontation, offentlig efterlysning og observation, som her gennemføres ved lov, jo på mange måder i høj grad udtryk for det, der svarer til god praksis i dag.

Moderniseringen og revisionen i forhold til bestemmelserne i retsplejeloven om edition og beslaglæggelse, er jo også forhold, der har været grundigt forberedt i Strafferetsplejeudvalget.

Jeg vil selvfølgelig gerne benytte lejligheden til at slynke mig at levære den positive tilkendegivelse, som kom fra hr. Aage Frandsen, videre til Strafferetsplejeudvalget, men i høj grad også til de dygtige sekretærer, som varetager opgaverne for vores stående udvalg, og som er medarbejdere i Justitsministeriet.

Hr. Nonbo var nervøs for, at jeg skulle komme til at opfatte ham som en nærmest tam løve, der lagde sig ned på ryggen og ville kløs på maven. Det er der ingen fare for, selv om jeg nok synes, at Venstres liberale løver er lidt tandløse for øjeblikket af frygt for at få taget alt for håndfaste standpunkter; man kunne jo komme til at skræmme vælgere fra sig, hvis vælgerne finder ud af, hvad man egentlig mener.

Så det lykkedes også hr. Nonbo i denne sag at balancere sig igennem uden egentlig at få fastlagt et synspunkt om substansen, det materielle indhold i det, vi behandler i dag. Det har vi oplevet nogle gange, og det er jo desværre en procedure, som Venstre gennemfører på alle områder, så vælgerne ikke ved, hvad Venstre mener. Ikke desto mindre så tror jeg da, at det nok skal lykkes undervejs og specielt ved tredjehåndbehandlingen, når der skal trykkes på knapperne, at fremkalde en reaktion fra den side af salen.